

Arrest

nr. 222 877 van 19 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VAN LAER
Lange van Ruusbroecstraat 76-78
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 maart 2019.

Gelet op de beschikking van 16 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN LAER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin

nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 199 032 van 31 januari 2018 omdat verzoeker niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij voor zijn komst naar België in het dorp Chamtala gelegen in het district Khogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar heeft verbleven.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming zijn verklaringen wijzigt en stelt dat zijn vader hem kort na zijn geboorte meenam naar Pakistan alwaar hij verbleef tot ongeveer tien jaar geleden. Na zijn terugkeer naar Afghanistan vestigde verzoeker zich in Chamtala. Verzoeker houdt voor het overige vast aan zijn vluchtmotieven uit zijn eerste aanvraag. Zijn familie zou na zijn vertrek nog een dreigbrief hebben ontvangen van de taliban omdat hij voor de NATO werkte en omdat hij naar Europa werd gezonden.

Ter ondersteuning van zijn volgend verzoek legt verzoeker de volgende documenten neer: een kopie van zijn certificaat van de computeracademie in Pakistan; een kopie van zijn certificaat van een school in Pakistan; een kopie van het attest van terugkeer van zijn familie van Pakistan naar Afghanistan; een kopie van een document UNHCR inzake de vrijwillige terugkeer van zijn familie van Pakistan naar Afghanistan; foto's van verzoeker met zijn collega-tolken in het Amerikaans militair kamp FOB Joyce; een bundel internetkranten over de veiligheidssituatie in Afghanistan; rapporten over de risicoprofielen binnen het Afghaanse conflict; foto's van verzoeker met een Amerikaanse soldaat en leden van de Afghaanse politie; een verklaring, uittreksel facebookgesprek en visitekaartje van zijn vroegere collega C.R.; een uittreksel van een facebookgesprek van B.D.; verzoekers certificaat van maatschappelijke opleiding te Chamtala; een foto van zijn huis in Chamtala en foto's van zijn privéschool; een discharge card van Khogyani Hospital; een foto van verzoekers huwelijksceremonie; Engelse vertaling van zijn ID-card; brief van zijn advocaat; certificaten van de lessen die verzoeker in Jalalabad volgde.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere

weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweringen inzake zijn recente herkomst uit Afghanistan, en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het volharden in eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, wel degelijk een onderzoek gevoerd heeft naar de door verzoeker nieuw bijgebrachte elementen, doch dat hij tot de vaststelling gekomen is dat verzoekers bijkomende verklaringen en nieuw neergelegde documenten de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verblijf voor zijn komst naar België en de problemen die er zich zouden hebben afgespeeld, niet vermogen om te buigen. De bestreden beslissing luidt dienaangaande als volgt:

“De documenten die u voorlegt om uw tweede verzoek te ondersteunen slagen er niet in bovenstaande appreciatie te wijzigen. De certificaten van uw opleidingen te Pakistan en van uw terugkeer van Pakistan naar Afghanistan tonen louter uw verblijf te Pakistan en terugkeer naar Afghanistan aan, maar onthullen niet waar u vervolgens in Afghanistan verbleef. Uit de foto van uw huwelijksceremonie kan niet opgemaakt worden waar ze genomen werd en kan bijgevolg uw verblijf te Chamtala niet aantonen. De Engelse vertaling van uw ID-card, de foto's van uw werk, de foto's van uw privéschool heeft u reeds in het kader van uw eerste aanvraag ingediend en werden door het CGVS en de RvV in hun beoordeling opgenomen. Deze stukken vormen dus geen nieuwe elementen in uw huidige aanvraag. De internetartikels en de rapporten die u voorlegt wijzen dan weer op de algemene situatie in Afghanistan en de risicoprofielen van Afghaanse asielzoekers. Deze artikels en rapporten kunnen uw verblijf te Chamtala echter niet aantonen, wat zoals eerder gesteld de kern van uw relaas en uw verzoek vormt. De facebookgesprekken met en van uw voormalig collega's tonen uw werk aan als tolk, wat geen element van twijfel is.

De brief van uw ex-collega C.R.G.(...) waarin hij verklaart dat u afkomstig bent uit Chamtala slaagt er evenmin in de beslissing van het CGVS om te keren. Deze brief werd opgemaakt op 15 mei 2018 ter staving van uw volgend verzoek en op uw uitdrukkelijke vraag, zo blijkt uit het toegevoegde facebookgesprek. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde. De vermelding van uw plaats van afkomst in de verklaring van uw ex-collega C.R.G.(...) kunnen de eerdere vaststellingen van het CGVS en de RvV niet ongedaan maken. Het facebookgesprek met B.D.(...) bevat geen aanwijzing naar uw verblijfplaats in Afghanistan.

De foto van de poster van de ngo CEDPB slaagt er evenmin in uw verblijf te Chamtala aan te tonen. Er kan immers geen vaststelling worden gedaan over waar de poster zich precies bevindt. Het is onduidelijk op welke plaats deze poster werd opgehangen, en uit niets blijkt dat de poster aan uw huis of in de buurt ervan werd opgehangen.

Het certificaat van de maatschappelijke opleiding legt u voor om uw verblijf te Chamtala aan te tonen. U legt

slechts een kopie voor, waardoor de authenticiteit van het stuk niet kan worden nagegaan. Bovendien staat op dit document staat evenwel dat de opleiding waaraan u deelnam liep van 1 mei 2011 tot 23 mei 2011. Zo is het duidelijk dat uw afkomst en uw jarenlange verblijf te Chamtala voor uw vertrek aan de hand van dit document niet kan worden gestaafd op basis van een opleiding gedurende drie weken in 2011.

De discharge card van het Khogyani Hospital valt onder dezelfde categorie. Het betreft opnieuw slechts een kopie en gaat over een ziekenhuisopname van uw moeder. Op die manier kan dit document niet uw vermeende afkomst en verblijf te Chamtala bewijzen.

De certificaten van uw lessen die u in Jalalabad volgde slagen er evenmin in uw afkomst uit Chamtala aan te tonen doordat er louter en alleen wordt verwezen naar de lessen die u volgde aan het Kabul English Language and Computer Center en dit te Jalalabad.

De brief van uw advocaat vat uw asielaanvragen samen en wijst naar voornoemde documenten, maar kan daarnaast niets verder aanbrengen om uw vermeende verblijf te Chamtala tot aan uw vertrek hard te maken. Al deze documenten kunnen op geen enkele manier op zichzelf uw langdurig verblijf in Chamtala tot net voor uw vertrek uit Afghanistan aantonen. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse asielzoeker."

Behalve het louter tegenspreken van de gedane vaststellingen, brengt verzoeker geen concrete argumenten aan die deze bevindingen weerleggen of ontkrachten.

Ook kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij opwerpt dat de drie documenten uitgaande van de UNHCR niet onderzocht werden door de commissaris-generaal. Deze documenten duiden tonen verzoekers terugkeer van Pakistan naar Afghanistan aan, een element dat door de commissaris-generaal evenwel niet betwist wordt. Verzoekers eerder verblijf in Pakistan en zijn terugkeer naar Afghanistan doen echter geen afbreuk aan de eerdere vaststellingen van het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot zijn voorgehouden verblijf in Chamtala en tonen niet aan dat hij er daadwerkelijk jarenlang voor zijn komst naar België verbleven heeft.

Waar verzoeker opmerkt dat niet werd ingegaan op het argument van zijn advocaat dat een collega-tolk van verzoeker die ook voor de Amerikaanse troepen werkte en met wie verzoeker op de foto's staat, in België door het Commissariaat-generaal erkend werd, merkt de Raad op dat vooreerst niet op objectieve wijze wordt aangetoond dat deze persoon daadwerkelijk een collega van verzoeker betreft. Daarenboven wijst de Raad er op dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en beoordeeld wordt op eigen merites.

Verzoeker betoogt onder verwijzing van het EASO rapport "Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis" van juni 2018 en de UNHCR "Eligibility Guidelines" van augustus 2018, dat hij als tolk voor buitenlandse troepen een bijzonder doelwit vormt voor de taliban. De Raad merkt echter op dat een loutere verwijzing naar een risicoprofiel zonder een concreet verband aan te tonen met zijn individuele en persoonlijke situatie, niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Mede gelet op de in het gezag met gewijsde bekleedde arrest nr. 199 032 waarbij besloten werd tot de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in het dorp Chamtala de laatste acht jaar voor zijn komst naar België en bijgevolg van de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan, haalde verzoeker bovendien geen concrete, ernstige en geloofwaardige problemen aan verbonden aan zijn profiel. Verzoeker dient concrete elementen aan te brengen die erop wijzen dat zijn risicoprofiel een nieuw element vormt in de zin van artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker toont dan ook geenszins in concreto aan dat of in welke omstandigheden hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou dreigen te worden gedood omwille van zijn voorgehouden profiel.

4.2. Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in het dorp Chamtala gelegen in het district Khogyani van

de Afghaanse provincie Nangarhar heeft verbleven, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar vermag hieraan geen afbreuk te doen. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Wat betreft de door verzoeker aangehaalde arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient te worden opgemerkt dat tot op heden rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting van 3 mei 2019, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 21 februari 2019, legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met een aantal nieuwe stukken waaronder een artikel van de BBC van 2014, een video in het Europees Parlement en een document over Conflict Zones Project 2018.

Op 14 mei 2019 wordt aan de verwerende partij een beschikking gestuurd met de vraag een schriftelijk verslag op te stellen. De beschikking werd op 14 mei 2019 per drager aan het Commissariaat-generaal overgemaakt.

Artikel 39/76, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt in dit verband dat de commissaris-generaal -na diens onderzoek van voornoemde nieuwe elementen- aan de Raad schriftelijk verslag dient te doen binnen acht dagen na de kennisgeving van de beschikking.

"Verzaakt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitdrukkelijk aan dit recht op onderzoek, of wordt het in het derde lid bedoelde schriftelijk verslag niet of laattijdig ingediend, dan

wordt zonder verdere rechtspleging of terechtzitting, de bestreden beslissing vernietigd", zo luidt het volgende, vierde lid van voormelde wetsbepaling.

Gelet op de kennisgeving van de beschikking op 14 mei 2019 en voormelde termijn van acht dagen, was 22 mei 2019 de laatste dag. *In casu* werd blijkens de gegevens in het administratief dossier het schriftelijk verslag van het Commissariaat-generaal echter pas op 23 mei 2019 verstuurd.

5. Het schriftelijk verslag is derhalve laattijdig ingediend, waardoor de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/76, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 augustus 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS